

відміна єдиної ставки прибуткового податку, яка зрівняла у податковому навантаженні і заможного, і бідного, і перехід до прогресивного оподатковування. Також актуальною для вирішення шостої проблеми є «інвентаризація» існуючих одержувачів соціальних пільг. Система соціальної допомоги має бути більш адресною і обов'язково пов'язаною з перевіркою ступеню нужденності.

*К. В. Ластовченко, аспірантка кафедри
зовнішньоекономічної діяльності,
Вищий навчальний заклад «Міжрегіональна
Академія управління персоналом»,
вул. Фрометівська 2, м. Київ, Україна, 03039,
e-mail: k.lastovchenko@gmail.com*

СТРАТЕГІЯ ФОРМУВАННЯ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ПІДПРИЄМСТВА

На сучасному етапі Україна має дуже вразливу економіку. Це пов'язане зі значними зовнішніми та внутрішніми ризиками, які безпосередньо впливають на розвиток та стабільність українських підприємств. Розробляючи стратегічні напрямки розвитку підприємства, приймаючи рішення про майбутнє, треба чітко уявляти економічний стан підприємства, його поточну стратегію. Щоб оцінити та з'ясувати саме поточну стратегію, слід розглянути найбільш суттєві зовнішні та внутрішні фактори діяльності підприємства.

До зовнішніх факторів можна віднести розмах діяльності підприємства, досягнення у виробничій сфері, структуру виробництва та напрямки діяльності за останній час, аналіз економічного ресурсу підприємства, позиція підприємства до зовнішніх загроз.

До внутрішніх факторів відносяться: цілі підприємства, за якими критеріями здійснюється розподіл ресурсів підприємства, позиція підприємства до фінансових ризиків, рівень НДДКР, стратегії окремих підрозділів.

У кожній підгрупі факторів мають місце зовнішні та внутрішні загрози, що суттєво впливають на загальну стратегію розвитку підприємства.

Формування системи економічної безпеки підприємства неможливе без встановлення, за яким саме стратегічним напрямом буде розвиватись дане підприємство. Це може бути стратегія зростання підприємства, стратегія стабілізації чи стратегія, що направлена на

скорочення витрат. Остання стратегія розробляється тоді, коли підприємство перебуває під загрозою виживання [2, с. 55].

Розробляючи стратегію належної економічної безпеки підприємства, розглянемо основні напрямки.

- Фінансова складова: аналіз загроз негативного впливу на фінансову складову; оцінка поточного рівня забезпечення фінансовою складовою; оцінка ефективності попередження негативного впливу на фінансову складову; планування та розробка рекомендацій по забезпеченню фінансової складової; планування економічної безпеки корпоративних ресурсів та оперативна реалізація планів.

- Інтелектуальна та кадрова складова: оцінка загроз зовнішніх впливів; аналіз причин виникнення негативних впливів у відношенні до кадрового потенціалу; аналіз поточного рівня управління кадровим потенціалом; планування охорони інтелектуальної та кадрової складової.

- Техніко-технологічна складова: аналіз ринку технологій відносно до виробництва; аналіз інформації про особливості технологічних процесів на аналогічних підприємствах; інформація про розробки в даній галузі; пошук внутрішніх резервів; аналіз товарних ринків за профілем продукції; прогнозування випуску конкурентоспроможних товарів; реалізація всіх заходів по безпеці технологічної складової економічної безпеки за розрахунками ефективності цих заходів.

- Політико-правова складова: аналіз загроз та оцінка поточного рівня негативних впливів на політико-правову складову економічної безпеки; планування заходів по підвищенню рівня політико-правової безпеки підприємства; здійснення ресурсного планування; аналіз зовнішніх та внутрішніх негативних впливів на політико-правову складову та причин їх виникнення.

- Інформаційна складова: збір та аналіз усіх видів інформації; прогнозування науково-технологічних, економічних та політичних процесів; оперативне реагування та розробка заходів по охороні інформаційної складової.

- Екологічна складова: контроль з боку підприємства за нормами та екологічними параметрами продукції, що виготовляється; врахування порушень екологічного законодавства; аналіз ефективності заходів щодо забезпечення екологічної складової економічної безпеки.

- Силова складова: аналіз загроз на силову складову; аналіз рівня організації силових складових економічної безпеки за напрямками, ресурсами, виконавцями, взаємодією та ефективністю

витрат; навчання відповідного персоналу; кримінальні, некомерційні мотиви та їх негативний вплив.

Аналізуючи вище викладене можна дійти висновку, що обґрунтований стратегічний план підприємства як інструмент забезпечення успіху в перебудові підприємства з метою досягнення потрібного рівня конкурентоспроможності, можна сформулювати за допомогою сукупності стратегічних планів, розроблених за кожною складовою економічної безпеки підприємства.

Література

1. *Шершньова З. Є., Оборська С. В.* Стратегічне управління. — К.: Вид-во КНЕУ, 1999.
2. *Оберемчук В. Ф.* Стратегія підприємства: Короткий курс лекцій. — К.: МАУП, 2000.

С. М. Макаренко, канд. екон. наук, головний спеціаліст,
Головне управління економіки Херсонської
обласної державної адміністрації,
пр. Ушакова, 47, м. Херсон, Україна, 73000,
e-mail: makar0684@rambler.ru.

ВИЗНАЧЕННЯ ОПТИМАЛЬНОЇ СТРАТЕГІЇ РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВА В СУЧАСНИХ УМОВАХ РЕСУРСНОГО ОБМЕЖЕННЯ

Ринкові умови діяльності підприємств потребують прийняття оптимальних управлінських рішень стосовно визначення номенклатури та обсягів виробництва, цільових ринків реалізації продукції, забезпечення прибуткової діяльності та стабільного фінансового стану підприємства, що передбачає оптимальне поєднання та ефективне використання всіх ресурсів підприємства [1].

Діяльність підприємства — це погоджений у часі та просторі потік виробничих ресурсів, а також запасів, що дозволяють підтримувати ці потоки для отримання запланованих результатів. Досягнення ефективності використання цих ресурсів означає налагодження безперервного їх потоку, що дозволяє забезпечити необхідне для певного підприємства співвідношення «вхід — вихід». Серед ресурсів, необхідних для діяльності суб'єктів господарювання усіх форм